

P7_TA(2013)0348

Onlinespel på den inre marknaden

Europaparlamentets resolution av den 10 september 2013 om onlinespel på den inre marknaden (2012/2322(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 oktober 2012 *En övergripande europeisk ram för onlinespel* (COM(2012)0596),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 januari 2011 *Utveckling av idrottens europeiska dimension* (COM(2011)0012),
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2013 om uppgjorda matcher och korruption inom idrotten¹,
- med beaktande av sin resolution av den 2 februari 2012 om idrottens europeiska dimension²,
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2011 om hasardspel online på den inre marknaden³,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2009 om integriteten för hasardspel online⁴,
- med beaktande av Nicosiadeklarationen av den 20 september 2012 om kampen mot uppgjorda matcher,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 10 december 2010 och lägesrapporterna från de franska, svenska, spanska och ungerska ordförandeskapen om ramen för spel och vadslagning i EU-medlemsstaterna,
- med beaktande av den förberedande åtgärden Europeiskt partnerskap för idrott, särskilt sammanställandet av projekt inriktade på att förhindra uppgjorda matcher genom utbildning och information för relevanta parter,
- med beaktande av artiklarna 51, 52 och 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, fogat till EUF-fördraget,
- med beaktande av EU-domstolens rättspraxis, där domstolen beträffande anordnandet av just hasardspel har slagit fast att konsumentskydd, förhindrande av både bedrägerier och

¹ Antagna texter, P7_TA(2013)0098.

² Antagna texter, P7_TA(2012)0025.

³ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 35.

⁴ EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 30.

att allmänheten lockas till överdrivna spelutgifter samt det allmänna behovet att upprätthålla den allmänna ordningen är skäl av ett överordnat allmänintresse som kan motivera begränsningar av friheten att tillhandahålla tjänster¹,

- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 22 maj 2012,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkande från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandena från utskottet för kultur och utbildning samt utskottet för rättsliga frågor (A7-0218/2013), och av följande skäl:
 - A. Spel är inte som vilken ekonomisk verksamhet som helst, med tanke på dess potentiellt negativa hälsorelaterade och sociala effekter, bland annat tvångsmässigt spelande, vars konsekvenser och kostnader är svåra att uppskatta, organiserad brottslighet, penningtvätt samt uppgjorda matcher. Onlinespel kan innebära en större risk för spelberoende än traditionellt spelande, på grund av bland annat den större tillgängligheten och avsaknaden av social kontroll. Det behövs dock mer forskning och uppgifter på området. På dessa grunder utesluter inte vissa inre marknadsregler – däribland etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster samt principen om ömsesidigt erkännande – att medlemsstaterna kan besluta om egna tilläggsåtgärder för att skydda spelarna.
 - B. I artikel 35 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna fastställs skyldigheten att skydda människors hälsa vid utformningen och genomförandet av all unionspolitik och alla unionsåtgärder,
 - C. Enligt artikel 169 i EUF-fördraget ska EU säkerställa en hög konsumentskyddsnivå.
 - D. På grund av onlinespelens särskilda karaktär bör skyddet av människors hälsa och av konsumenterna vara den huvudsakliga vägledande principen för rekommendationer på EU-nivå och för nationell lagstiftning.
 - E. Med vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsprincipen har medlemsstaterna rätt att fastställa hur onlinespel ska organiseras och regleras i överensstämmelse med sina egna värderingar och mål av allmänt intresse, så länge de följer unionslagstiftningen.
 - F. Tjänster för onlinespel är, på grund av sin särskilda karaktär och i enlighet med subsidiaritetsprincipen, inte föremål för sektorsspecifika regler på EU-nivå, och är undantagna från direktiven om tjänster och konsumenträttigheter, men omfattas ändå av ett antal lagstiftningsakter inom EU:s sekundärrätt, till exempel direktivet om uppgiftsskydd, direktivet om integritet och elektronisk kommunikation samt direktivet om otillbörliga affärsmetoder.

¹ Se mål C-275/92, Schindler, punkterna 57 till 60 (svensk specialutgåva, volym 15, s. 119); mål C-124/97, Läärä m.fl., punkterna 32 och 33; mål C-67/98, Zenatti, punkterna 30 och 31; mål C-243/01, Gambelli m.fl., punkt 67; mål C-42/07, Liga Portuguesa, punkt 56; de förenade målen C-316/07, C-358/07 till C-360/07, C-409/07 och C-410/07, Markus Stoß m.fl., punkt 74; mål C-212/08, Zeturf Ltd, punkt 38; mål C-72/10, Costa, punkt 71; mål C-176/11, Hit Larix, punkt 15; de förenade målen C-186/11 och C-209/11, Stanleybet m.fl., punkt 44.

- G. Marknaden för onlinespel är inte en marknad som alla andra, på grund av de risker den är behäftad med i fråga om konsumentskydd och bekämpning av organiserad brottslighet, vilket EU-domstolen vid upprepade tillfällen har bekräftat.
- H. EU-domstolen har bekräftat att tillhandahållande av hasardspel eller vadhållningstjänster är en ekonomisk verksamhet av ett särskilt slag, där begränsningar kan vara motiverade på grund av ett överordnat allmänintresse, såsom konsumentskydd, bedrägeribekämpning, bekämpning av penningtvätt samt upprätthållandet av den allmänna ordningen och bevarandet av folkhälsan. Detta betyder att alla begränsningar av verksamheten måste följa de bestämmelser som anges i EUF-fördraget, det vill säga att de måste stå i proportion till de mål som eftersträvas och inte får vara diskriminerande.
- I. Medlemsstaterna delar, i dag mer än någonsin, en gemensam oro över de negativa sociala och ekonomiska konsekvenser som de olagliga onlinespelen kan få på nationell nivå. Deras främsta mål är att skydda minderåriga och utsatta grupper i samhället och bekämpa spelberoende, brottslighet och skatteflykt.
- J. Det faktum att onlinespelen är gränsöverskridande, de risker de är behäftade med i fråga om konsumentskydd, bedrägeribekämpning och bekämpning av olaglig verksamhet, såsom penningtvätt och uppgjorda matcher, samt behovet att bekämpa olaglig verksamhet med koppling till speltjänster, kräver bättre samordnade insatser bland medlemsstaterna och på EU-nivå.
- K. Det är viktigt att införa mekanismer för granskning av idrottstävlingar och finansiella flöden, tillsammans med övervakningsmekanismer.
- L. I den aktuella situationen behövs det en övergripande tillsyn av sektorn för onlinespel i fråga om information och uppgifter om utbudet, vare sig det handlar om det inhemska eller det gränsöverskridande utbudet, utbudet inom EU eller globalt eller det tillåtna eller otillåtna utbudet.
- M. Marknadsföringen av onlinespel regleras olika eller inte alls i de olika medlemsstaterna.

Onlinespelens särskilda natur och konsumentskyddet

1. Europaparlamentet anser att ett lämpligt och lagligt utbud av speltjänster, definierat av varje medlemsstat i överensstämmelse med unionsrätten, kan minska de sociala kostnaderna för och de skadliga effekterna av spelverksamhet, så att en hög konsumentskyddsnivå säkerställs, i synnerhet för de mest utsatta konsumenterna.
2. Europaparlamentet varnar för att spelande kan leda till ett farligt beroende, vilket är en fråga som skulle behöva tas upp i ett lagstiftningsförslag med tanke på konsumenterna.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder mot olagligt spel som erbjuds på medlemsstaternas territorier. Parlamentet kräver i detta sammanhang att kommissionen i sina planerade rekommendationer om konsumentskydd och reklam uppmanar medlemsstaterna att vidta verkställighetsåtgärder mot erbjudanden om olagliga speltjänster.
4. Europaparlamentet anser att det finns en farlig koppling mellan akuta ekonomiska trångmål och det utbredda spelandet. Parlamentet betonar att det rådande extremt svåra

sociala och ekonomiska klimatet har orsakat en enorm uppgång i spelandet, i synnerhet bland de fattigaste samhällsgrupperna, och anser därför att det behövs en noggrann, löpande övervakning av spelberoendets omfattning och det problematiska spelandet.

5. Europaparlamentet bekräftar att vadhållning online är en form av kommersiellt utnyttjande av idrott och att medlemsstaterna, eftersom sektorn ständigt växer i takt med de tekniska innovationerna, har svårigheter att kontrollera den på grund av internets särskilda natur, vilket medför en risk för brott mot konsumenternas rättigheter och en risk för att sektorn blir föremål för utredningar i kampen mot organiserad brottslighet.
6. Europaparlamentet insisterar på att en hög hälsoskyddsnivå för människor och en hög konsumentskyddsnivå måste säkerställas, oavsett hur medlemsstaterna beslutar att organisera och reglera utbudet av tjänster för onlinespel på nationell nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att undersöka åtgärder på EU-nivå för att skydda sårbara konsumenter, inbegripet formaliserat samarbete mellan reglerings- och tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna. Parlamentet betonar att gruppen med sakkunniga bör se till att det är omöjligt för minderåriga att få tillgång till onlinespel. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ålägga de aktörer som fått tillstånd av en medlemsstat att på en framträdande fast plats på sin webbplats uppvisa tillsyns- och regleringsmyndighetens logotyp eller förtroendemärkning.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka vad som kan göras för att sätta stopp för att företag som är baserade i en medlemsstat marknadsför onlinespel – med hjälp av exempelvis satellit-tv eller reklamkampanjer – i en annan medlemsstat där de inte har tillstånd att erbjuda sådana tjänster.
8. Europaparlamentet begär att aktörerna ska vara skyldiga att uppvisa tydliga, väl synliga och uttryckliga varningar riktade till minderåriga med upplysning om att det är olagligt för dem att spela online.
9. Europaparlamentet anser att åtgärder bör vidtas för att se till att de sårbarare grupperna i samhället inte hamnar i en än värre situation till följd av spelande.
10. Europaparlamentet anser att det krävs ytterligare forskning och fakta för att kvantifiera det tvångsmässiga spelandet och de risker som är kopplade till olika former av spelande. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater och kommissionen att på ett samordnat sätt genomföra vidare studier för att få grepp om det problematiska spelandet. Parlamentet konstaterar att spelaktörerna har ett ansvar för att bidra till förebyggandet av spelberoende.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna – och där så är lämpligt via gruppen med sakkunniga – utforska möjligheten att inom EU samköra nationella register för egen avstängning vilka omfattar bland annat egen avstängning och personliga förlust- och tidsgränser, och är tillgängliga för nationella myndigheter och spelaktörer med tillstånd, så att en konsument som stänger av sig själv eller överskrider sina spelgränser hos en spelaktör får möjlighet att automatiskt bli avstängd från alla övriga spelaktörer med tillstånd. Parlamentet understryker att varje mekanism för utbyte av personuppgifter om problemspelare måste omfattas av stränga regler om uppgiftsskydd. Parlamentet betonar att det är viktigt att gruppen av sakkunniga arbetar för att skydda medborgarna mot spelberoende. För att göra konsumenterna medvetna om sitt eget spelande bör registret visa dem all information som rör deras

spelhistorik varje gång de börjar spela.

12. Europaparlamentet rekommenderar att en tydlig åtskillnad görs mellan spelverksamhet och andra former av onlineunderhållning. Tjänster som lånar drag från hasardspelen måste omfattas av lämplig spellagstiftning, och de måste respektera mekanismerna för ålders- och identitetskontroll till fullo.
13. Europaparlamentet noterar att initiativ till självreglering på ett bra sätt kan bidra till att fastställa innehållet i gemensamma standarder. Parlamentet anser fortfarande att självreglering inom ett så känsligt område som spelande endast kan komplettera och inte ersätta nationell lagstiftning.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att införa en obligatorisk identitetskontroll av tredje part för att hindra minderåriga eller personer som använder falska identiteter från att spela. Detta skulle kunna ske bland annat i form av en kontroll av personnummer, bankkontouppgifter eller någon annan unik identifieringsbeteckning, och identifieringen bör ske innan spelandet påbörjas.
15. Europaparlamentet anser att den programvara som används för onlinespel bör säkras i större utsträckning och att man bör införa gemensamma minimikrav för certifiering i syfte att garantera att enhetliga bedömningsgrunder och normer tillämpas.
16. Europaparlamentet framhåller att det med tanke på den allt snabbare utvecklingen av onlinemiljön är nödvändigt att utarbeta effektiva metoder för övervakning av vadhållning, men poängterar samtidigt att det är viktigt att skydda spelarnas personuppgifter från att missbrukas.
17. Europaparlamentet anser att gemensamma normer för onlinespel bör omfatta såväl tjänsteleverantörernas som konsumenternas rättigheter och skyldigheter och även säkerställa en hög skyddsnivå för allmänheten och konsumenterna, särskilt minderåriga och andra sårbara personer, samt förebygga vilseledande och överdriven reklam. Parlamentet uppmanar de europeiska spelföretagsorganisationerna att ta fram och anta självreglerande uppförandekoder.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin rekommendation ta med ett krav på att spelaktörerna bör vara skyldiga att aktivt främja användningen av egna begränsningar vid tidpunkten för registreringen och vid upprepade förluster.
19. Europaparlamentet rekommenderar att det införs enhetliga, EU-omfattande gemensamma säkerhetsstandarder för elektronisk identifiering samt gränsöverskridande tjänster för elektronisk verifiering. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag till direktiv om e-identifiering och autentisering, vilket kommer att möjliggöra interoperabilitet mellan nationella system för e-identifiering där sådana finns. Parlamentet begär därför att registrerings- och identifieringsförfarandena rationaliseras och effektiviseras, särskilt för att säkerställa effektiva identifieringsmekanismer och förhindra att enskilda spelare skaffar fler än ett spelkonto och att minderåriga får tillgång till onlinespel. Parlamentet rekommenderar ett utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna om verkställighetsåtgärder – såsom ett fastställande av vita och svarta listor över olagliga spelsajter, ett gemensamt definierande av säkra och spårbara betaltjänster och ett övervägande av möjligheten att blockera transaktioner – i syfte att skydda konsumenterna mot olagliga spelaktörer.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och aktörerna att verka för en ansvarsfull marknadsföring av onlinespel. Parlamentet välkomnar kommissionens initiativ att anta en rekommendation om ansvarsfull spelreklam. Parlamentet ber kommissionen att inbegripa gemensamma miniminormer som ger sårbara konsumenter tillräckligt skydd. Parlamentet rekommenderar att reklamen bör vara ansvarsfull, innehålla tydliga varningar för risken att bli spelberoende och varken vara överdriven eller visas i samband med innehåll som specifikt riktas till minderåriga eller där det finns en ökad risk att minderåriga utsätts, så som är fallet med i synnerhet reklam för sociala medier.
21. Europaparlamentet begär att man bestämmer och genomför åtgärder som gör att barn och ungdomar kan skaffa sig digital kompetens och vidareutveckla den. Parlamentet anser att skolundervisning riktad till unga om hur internet används på bästa sätt kan göra användarna bättre på att skydda sig mot beroende av onlinespel.
22. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som utbildning, rådgivningstjänster och föräldrar spelar för att öka medvetenheten om onlinespel och dess följder bland minderåriga.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta verkningsfulla åtgärder för att öka medvetenheten om riskerna för spelberoende, med särskilt fokus på ungdomar.
24. Europaparlamentet kräver att socialt ansvarsfull reklam för onlinespel ska tillåtas endast för lagliga spelprodukter. Det får aldrig vara tillåtet med reklam för onlinespel som överdriver vinstmöjligheterna och förmedlar en felaktig bild av att spelande är en lämplig strategi för att förbättra sin privatekonomi. Parlamentet anser att reklamen bör innehålla tydlig information om konsekvenserna av tvångsmässigt spelande.
25. För att förhindra spelande bland personer under 18 år och bekämpa problematiskt och tvångsmässigt spelande betonar Europaparlamentet att man måste definiera vilka former av reklam som är oskadliga och vilka distributionsregler som ska gälla.
26. Europaparlamentet betonar att konsumentskyddsåtgärder bör kompletteras med en kombination av förebyggande och reaktiva verkställighetsåtgärder för att minska allmänhetens kontakt med otillåtna aktörer. Parlamentet understryker vikten av en gemensam definition av begreppet lagliga spelaktörer så att medlemsstaterna, i enlighet med EU-rätten, beviljar tillstånd enbart till de aktörer som uppfyller minst följande krav och därför betraktas som lagliga:
 - a) Aktören har ett tillstånd som ger rätt att bedriva verksamhet i den medlemsstat där spelaren befinner sig.
 - b) Aktören betraktas inte som olaglig enligt tillämplig lag i någon annan EU-medlemsstat.
27. Europaparlamentet anser att registreringsprocessen obligatoriskt bör omfatta att spelaren själv bestämmer och definierar gränser för högsta förluster för en viss tidsperiod. Parlamentet anser att detta, som ett minimum, måste tillämpas på spel med hög händelsefrekvens.

Överensstämmelse med EU-rätten

28. Europaparlamentet understryker att leverantörer av onlinespel alltid måste respektera den nationella lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är verksamma och att medlemsstaterna bör behålla rätten att införa restriktioner som de anser vara nödvändiga och berättigade för att stoppa olaglig spelverksamhet online för att upprätthålla den nationella lagstiftningen och utestänga olagliga aktörer från marknaden.
29. Europaparlamentet erkänner medlemsstaternas rätt enligt subsidiaritetsprincipen att själva bestämma hur utbudet av tjänster för onlinespel ska organiseras och regleras på nationell nivå och att vidta alla åtgärder de anser vara nödvändiga mot olagliga speltjänster, så länge de respekterar de grundläggande principerna i EU:s fördrag. Sådan lagstiftning måste vara proportionerlig, konsekvent, tydlig och icke-diskriminerande. Parlamentet konstaterar att det behövs en mer konsekvent EU-politik för att hantera onlinespelens gränsöverskridande karaktär.
30. Europaparlamentet noterar att kommissionen har sänt skrivelser till flera medlemsstater med en förfrågan om utförlig information om deras nuvarande spellagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta dialogen med medlemsstaterna och noterar kommissionens arbete med överträdelseförfarandena och med klagomålen mot vissa medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna fortsätta att övervaka och kontrollera att nationell lagstiftning och praxis överensstämmer med EU:s lagstiftning samt att inleda överträdelseförfaranden mot de medlemsstater som tycks bryta mot EU-lagstiftningen. Parlamentet respekterar medlemsstaternas beslut beträffande införande av monopol på detta område, under förutsättning att monopolen, i linje med domstolens rättspraxis, är underställda sträng statlig kontroll och tryggar en särskilt hög konsumentskyddsnivå samt att deras verksamhet överensstämmer med målen av allmänt intresse och att de minskar möjligheterna till spel på ett konsekvent sätt.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och gruppen med sakkunniga för speltjänster att utarbeta samordnade åtgärder och strategier, inklusive utbyte av bästa praxis, i syfte att undersöka och bekämpa problemet med skatteflykt när det gäller spelaktörer med tillstånd som tillhandahåller onlinespeltjänster på EU:s marknad men som har sitt säte i skatteparadis i och utanför EU.
32. Europaparlamentet konstaterar att konsumenternas tillgång till olagliga onlinespeltjänster kan medföra risker. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att som en del av arbetet inom gruppen med sakkunniga för speltjänster diskutera de sociala kostnaderna av att tillåta reglerad spelverksamhet i förhållande till de skadliga effekterna av att konsumenter söker sig till olagliga aktörer.
33. Europaparlamentet betonar att de medlemsstater som väljer att öppna sina onlinespelbranscher måste ha ett insynsvänligt och rättssäkert förfarande för tillståndsansökan vilket bygger på objektiva och icke-diskriminerande kriterier, i fullständig överensstämmelse med EU:s lagstiftning och med ett tillräckligt och starkt skydd för medborgare och konsumenter.

Administrativt samarbete

34. Europaparlamentet uppmanar gruppen med sakkunniga för speltjänster och kommissionen att i största möjliga utsträckning underlätta flödet av uppgifter mellan reglerings- och tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna, för att utbyta bästa praxis och

information om inrättandet av ett gemensamt system för identifiering av spelare, verkställighetsåtgärder mot olagliga aktörer, ökat konsumentskydd, ansvarsfull marknadsföring, vita och svarta listor, förebyggande av uppgjorda matcher samt mekanismer för egen avstängning som omfattar bland annat personliga tids- och förlustgränser som är tillämpliga i hela EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att gruppen med sakkunniga har tillgång till bredast möjliga expertis i sitt arbete. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att återuppliva dialogen om onlinespeltjänster i rådets arbetsgrupp för frågor om etablering och tjänster.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina sakkunniggrupper och expertsamråd alltid inkludera specialister på problematiskt och patologiskt spelande.
36. Europaparlamentet anser att samarbetet och utbytet av bästa praxis mellan sakkunniga i medlemsstaterna inom den sociala sektorn och hälso- och sjukvårdssektorn som är specialiserade på patologiskt och problematiskt spelande bör stärkas på EU-nivå.
37. Europaparlamentet betonar att insatserna för att bekämpa uppgjorda matcher måste vara förenliga med nationella och europeiska lagar och förordningar om uppgiftsskydd, samtidigt som ett ändamålsenligt informationsutbyte mellan utredningsorgan är viktigt för en framgångsrik lagtillämpning.
38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inom gruppen med sakkunniga bedriva ett nära samarbete med kommissionen och med varandra för att samordna åtgärderna för att bekämpa utbudet av gränsöverskridande speltjänster utan tillstånd och genomföra handlingsplanen i kommissionens meddelande om onlinespel.
39. Europaparlamentet konstaterar att samarbetet mellan medlemsstaterna är centralt, men betonar att det också är mycket viktigt att gruppen med sakkunniga för speltjänster samarbetar nära med alla berörda parter, inbegripet spelbranschen och konsumentorganisationer.
40. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att gruppen med sakkunniga arbetar för mer insynsvänliga och förenklade förfaranden som innebär ett avskaffande av onödiga administrativa bördor för medlemsstaterna, bördor som riskerar att i onödan öka kostnaderna för lagliga onlineaktörer i de länder som väljer att öppna sina marknader. Minskningen av de administrativa bördorna får dock aldrig leda till en försämring av konsumentskyddet.
41. Europaparlamentet anser att det behövs åtgärder för att tillnärma de nationella skattesystemen för speltjänster till varandra, så att man undviker att oproportionerliga skattelättnader gynnar en spridning och koncentration av onlinespeltjänster.
42. Europaparlamentet uppmuntrar de nationella reglerings- och tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater som har valt att införa tillståndssystem att utbyta bästa praxis som skulle underlätta tillämpningen av nationella speltillstånd, inbegripet tekniska standarder för spelutrustning. De behöriga nationella reglerings- och tillsynsmyndigheterna uppmuntras vidare att ge tillstånd åt ett spelföretag inom deras jurisdiktion endast om företaget inte bryter mot lagstiftningen i en annan medlemsstat vars lagstiftning inte har fastslagits vara icke överensstämmande av domstolen.

Penningtvätt

43. Europaparlamentet påpekar att onlinespel är en kontantfri miljö och att det, mot bakgrund av beroendet av tredjepartsleverantörer av finansiella tjänster, behövs ytterligare skyddsåtgärder mot penningtvätt. Parlamentet betonar att det behövs ett nära samarbete mellan nationella myndigheter som har speltjänster som ansvarsområde, nationell polis samt nationella brottsbekämpande myndigheter, för att förhindra brottslig verksamhet.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och gruppen med sakkunniga att vidta verkningsfulla åtgärder mot penningtvätt. I detta avseende välkomnar parlamentet förslaget att utvidga bestämmelserna i direktivet om bekämpning av penningtvätt till alla former av spelande, och uppmanar de behöriga nationella myndigheterna att säkerställa att alla transaktioner som misstänks ha en koppling till penningtvätt eller annan brottslig verksamhet rapporteras i enlighet med bestämmelserna i det direktivet.
45. Europaparlamentet uppmanar rådet att snabbt och målmedvetet fortsätta förhandlingarna om kommissionens förslag till direktiv om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (COM(2013)0045) och att ta itu med alla typer av hasardspel och vadhållning, även onlinespel, för att förhindra att kriminella intressen utnyttjar onlinevadhållning om idrott för att tvätta pengar.
46. Europaparlamentet betonar att ordentliga registreringsystem och otvetydiga kontrollsystem är viktiga verktyg för att förhindra missbruk av onlinespel, till exempel för penningtvätt. För sådana identitetskontroller kan man utnyttja redan befintliga onlinestrukturer eller strukturer som håller på att utvecklas, såsom de system som används för onlinebanker och kontroll av kreditkort.
47. Europaparlamentet anser att alla onlinespelföretag som bedriver verksamhet i EU måste låta registrera sig som lagliga företag i EU.
48. Europaparlamentet betonar att alla medlemsstater måste fastställa och utse den offentliga myndighet som ska ansvara för att övervaka onlinespel. Denna myndighet kommer också att ha rätt att ingripa i samband med tvivelaktiga onlinespel. Spelföretagen bör också vara skyldiga att informera myndigheten om all misstänkt spelverksamhet.

Idrottens integritet

49. Europaparlamentet betonar att kampen mot uppgjorda matcher, med tanke på att detta är en gränsöverskridande företeelse, kräver ett bättre samarbete mellan alla berörda parter, däribland offentliga myndigheter, brottsbekämpande organ, idrottsrörelsen, spelaktörer, reglerings- och tillsynsmyndigheter, idrottare samt supportrar. Utbildningsinsatser och förebyggande åtgärder bör också betonas i detta sammanhang. Parlamentet välkomnar här 2012 års förberedande åtgärd från kommissionen, där stöd ges till gränsöverskridande utbildningsprojekt för att bekämpa uppgjorda matcher. Parlamentet konstaterar att uppgjorda matcher förekommer i samband med både offline- och onlinespelmarknaderna, och att uppgjorda matcher med koppling till vadhållning online i merparten av fallen organiseras via spelaktörer som är etablerade på oreglerade marknader utanför EU.
50. Europaparlamentet efterlyser en uppförandekod, som ska ingå i ett initiativ för självreglering, med ett allmänt förbud för all personal (särskilt spelare, tränare, domare, medicinsk och teknisk personal, ägare samt klubbdirektörer) som är engagerade i idrottsevenemang och som kan påverka resultaten direkt genom att delta i vadhållning om

sina egna matcher eller evenemang. I detta sammanhang betonar parlamentet även att det behövs stränga och tillförlitliga system för ålders- och identitetskontroller på medlemsstatsnivå. Parlamentet uppmanar idrottsorganisationer att med hjälp av utbildningskampanjer och uppförandekoder från tidig ålder göra idrottsmän, domare och funktionärer medvetna om att det är olagligt att manipulera idrottsresultat.

51. Europaparlamentet inser att insatser för att bekämpa idrottsorganisationers medverkan i korrupt verksamhet såsom uppgjorda matcher och penningtvätt, exempelvis uppförandekoder, måste omfatta alla berörda grupper (funktionärer, ägare, tränare, agenter, spelare, domare och supportrar) och alla organisationer (klubbar, ligor, förbund osv.).
52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge högre prioritet åt korruption inom idrotten och betonar behovet av större fokus på ett effektivt upprätthållande av lagen i denna fråga. Parlamentet efterlyser ett antagande på nationell nivå av verkningsfulla åtgärder för att förebygga intressekonflikter, särskilt genom att förhindra att berörda parter inom idrottsvärlden deltar i vadhållning om tävlingar som de själva är inblandade i. Parlamentet uppmanar alla styrande organ inom idrotten att förbinda sig att följa principen om gott styre, i syfte att minska risken att drabbas av uppgjorda matcher. I detta sammanhang uppmanar parlamentet kommissionen att beakta Europarådets arbete med att bedöma riskerna med vissa typer av vad och att bedöma de eventuella riskerna med ”spot betting”, det vill säga vadslagning om särskilda händelser under en tävling, och att vidta lämpliga åtgärder i enlighet med detta.
53. Europaparlamentet uppmanar idrottsförbunden och spelaktörerna att i en uppförandekod inbegripa ett förbud mot vadhållning om så kallade negativa händelser, såsom gula kort, straffsparkar eller frisparkar under en match eller ett evenemang. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och spelaktörerna att förbjuda alla former av vadhållning ”live” inom idrott, eftersom denna typ av vadhållning har visat sig mycket lätt kunna leda till uppgjorda matcher och därför utgör ett hot mot idrottens integritet.
54. Europaparlamentet efterlyser ett krav på samarbete och informationsutbyte om tvivelaktig verksamhet på både nationell nivå och EU-nivå, mellan idrottsorgan, myndigheter, Europol och Eurojust, för att bekämpa brottslig gränsöverskridande onlinespelverksamhet.
55. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att främja ett bättre utbyte av god praxis i kampen mot uppgjorda matcher. Parlamentet betonar vikten av att EU stöder det löpande arbetet inom Europarådet för att förhandla fram en internationell konvention om skyddande och främjande av idrottens integritet. Parlamentet framhåller att uppgjorda matcher inte alltid har samband med vadhållning och att också denna icke vadhållningsrelaterade sida av problemet med uppgjorda matcher, som även den utgör ett hot mot idrottens integritet, behöver åtgärdas. Parlamentet framhåller behovet av stärkt samarbete på EU-nivå och på global nivå för att bekämpa uppgjorda matcher. Parlamentet uppmanar kommissionen att gå i tåten för att inrätta en global plattform för utbyte av information och bästa praxis och för att samordna gemensamma förebyggande och brottsbekämpande åtgärder mellan reglerings- och tillsynsmyndigheter, idrottsorganisationer, polis, rättsliga myndigheter och spelaktörer.
56. Europaparlamentet anser att en konsekvent strategi för straffrättsliga påföljder är central för att onlinespelsektorn ska kunna regleras på samma sätt i hela EU. I detta syfte

uppmanar parlamentet medlemsstaterna att se till att bedräglig manipulation av resultat för ekonomisk eller annan vinning förbjuds genom att man kriminaliserar alla gärningar som utgör ett hot mot tävlingarnas integritet, inklusive tävlingar som är föremål för vadhållning. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder på EU-nivå mot oreglerat onlinespel och att stödja kampen mot uppgjorda matcher.

57. I vissa medlemsstater utgör spelinkomster och lotterier en betydande källa till intäkter, som kan slussas vidare för att stödja allmännyttiga och välgörande ändamål, kultursektorn, amatöridrotten samt hästkapplöpningar och hästsporten. Parlamentet understryker vidare vikten av detta varaktiga bidrag och denna särskilda funktion, som bör erkännas i diskussioner på EU-nivå. Parlamentet upprepar sin ståndpunkt att vadhållning om idrott är en form av kommersiellt utnyttjande av idrottstävlingar. Samtidigt som parlamentet till fullo respekterar medlemsstaternas behörighet i frågan rekommenderar det att idrottstävlingar skyddas mot att utnyttjas i kommersiellt syfte utan tillstånd, framför allt genom att erkänna idrottsorganisationernas äganderätt till evenemang som de själva anordnar, inte bara för att sörja för en rimlig ekonomisk avkastning till förmån för professionell idrott och amatöridrott på alla nivåer, utan också för att trappa upp kampen mot bedrägerier inom idrotten, i synnerhet uppgjorda matcher.
58. Europaparlamentet efterlyser mer samarbete på EU-nivå, under samordning av kommissionen, för att identifiera och förbjuda aktörer som sysslar med vadhållning online och som deltar i olaglig verksamhet som till exempel uppgjorda matcher eller vadhållning i samband med juniortävlingar, där minderåriga deltar. Parlamentet förväntar sig att branschen för onlinespel respekterar detta förbud genom självreglering.
59. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att överväga ett förbud mot alla former av ”spot fixing”, exempelvis vadslagning om hörnor, frisparkar, inkast och gula kort, eftersom detta har visat sig mycket lätt kunna leda till uppgjorda matcher.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa ett europeiskt varningssystem för tillsynsmyndigheter för vadhållning, så att information om uppgjorda idrotsevenemang snabbt kan utbytas.
61. Europaparlamentet välkomnar gränsöverskridande utbildningsprojekt för att bekämpa uppgjorda matcher på global nivå.
62. Europaparlamentet betonar att idrottare behöver verkningsfulla skyddsmekanismer för att kunna stå emot korrumpierande inflytande, inklusive skydd för sin moraliska och fysiska integritet samt rimliga arbetsvillkor och löne- eller ersättningsgarantier, inklusive förbud mot deltagande på olika tävlingsnivåer för idrottsorganisationer som inte kontinuerligt kan uppfylla dessa skyldigheter gentemot sina idrottare.
63. Europaparlamentet betonar att anklagelser om uppgjorda matcher ofta prövas i allmänna domstolar och i skiljedomstolar för idrott, och att internationella processuella miniminormer måste följas i båda typer av domstolar, i enlighet med artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna.
64. Europaparlamentet efterlyser en strikt reglering av eller ett förbud mot farliga former av spelande, efter en utvärdering i varje medlemsstat.

65. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.